

jeg alligevel, det er umuligt at faa en Sag af den Betydning klar og bragt frem, saaledes at den egentlig kan siges at være bleven grundig drøftet, og saaledes, at der kommer frem, hvad der kan komme frem. Det er aldrig sket tidligere, saa vidt jeg ved her i denne Sal ved nogen Sag, at den er gaaet igennem med en saadan Jernbanefart, som det lader til, skal være Tilfældet med denne. Sagen er jo nemlig den, at jeg kan saa godt forstaa, at den ene af de sammenfluttede Fraktioner kan synes godt om at faa Sagen bragt frem paa denne Maade; for det kan vel ikke nægtes, at der ligger store politiske Tanker bag ved denne Sag. Det er en Selvfølge, at den Side, Regeringens Venner, kun kunne være glade og det paa to Maader. Hvad man her er gaaet ind paa at give og tilbyde, kunne de sagtens staa ved og ville altid staa ved, men der opnaas desuden det store, betydningsfulde Resultat, at Oppositionen er brudt for fuldt Alvor, at der i Stedet for en samlet Opposition mod Regeringen paa det almindelige storpolitiske Omraade og særlig mod Provisoriet, staar en Opposition, som er brudt og vil være det for lange Tider. Derfor kan jeg forstaa, at den Side kan være glad ved netop at faa Sagen fremstjyndt nu, men jeg kan ikke forstaa, at de, som dog i alt Fald hidtil have givet sig ud for at repræsentere Demokratiet her i denne Sal, egentlig have en saadan Hast med at faa denne Sag særdis netop nu. Er det det ærede Medlem for Bejle Amts 2den Valgkreds (Berg), hvis Agitation de Herrer ere hange for? Jeg tror det ikke, men er det saa, naa ja! den Agitation have de jo dog kendt før, og have de i det hele taget den Tro, at Sagen i og for sig er god og vil vinde Tilslutning hos den store Del af Befolkningen, ja, saa have de jo ikke noget at frygte ved at lade den komme ud i den utvivlsomt forestaaende Kampagne i Sommer og lade den blive drøftet og i det hele taget omtalt i Befolkningen. Jeg synes altsaa, at det er meget befløjeligt, at vi, som nu have en anden Opfattelse, skulle være piffede til at tage et bestemt Stade, Det er det ubehagelige og tykkende og tunge, i alt Fald for mit Vedkommende og maaste for flere, at vi netop skulle til det nu, da denne Sag er af saa stor Betydning og indeholder saa meget, at vi med største Glæde vilde se den løst i en nær Fremtid. Nu vil man maaste sige, at det, man her byder, er et saa fortrinligt, et saa aldeles udmærket Forslag, at det er det bedste, der er kommet frem. Ja, det kan gerne være, at det er det bedste, der er kommet frem. Jeg tillod mig i al Beskeden-

hed at komme med et Forslag, som jeg ikke ansaa for stiftet til at blive til Lov, men som jeg tillod mig at betegne som et Raastof, der senere kunde udmøntes og blive noget af. Om det her foreliggende tror jeg at kunne bruge en anden Betegnelse. Her forekommer der efter min Mening forholdsvis lidt af Raastof, af ægte Metal, men en ganske smuk og nydelig Form. Jeg kommer derved til at tænke paa noget, som jeg saa en Gang for mange Aar siden, at med Bladguld af en eneste Dukat kunde man forgylde en Nytter og hans Hest. Det forekommer mig, at dette Forslag ser ud, som om man med en lille Smule ægte Metal kan forgylde os allesammen. Det er klart for mig, at med Hensyn til Udmøntningen lider det ikke af Mangler, men paa den anden Side forekommer det mig, at det har forholdsvis mindre Indhold, end det egentlig stinner til og ser ud til. Jeg skal ikke trætte det ærede Ting med en lang Udvikling af, hvilke politiske Følger det kan faa, men jeg skal tillade mig i alt Korthed at gennemgaa Lovforslagets enkelte Paragraffer.

Den første Paragraf ser for Resten ganske lovende ud; den siger omtrent, hvad der skulle være Grundlaget for en hvilken som helst Forsørgelse af gamle, nemlig at berettiget til erholde Understøttelse er den, der efter at have fyldt sit 60de Aar bliver ude af Stand til at forstaffe sig Underhold, men naar saa det er sagt, kommer § 2 og tager efter min Mening en hel Del bort af det, som den første Paragraf har saa lovende, med andre Ord de næste Paragraffer eller den næste Paragraf lægger en hel Del Skær ud i Indsejlingen til den trygge Havn, som disse gamle skulle sejle ind i. Det forekommer mig, at der hører overordentlig stor Dygtighed, overordentlig stor Forsigtighed og i det hele overordentlig stort Kendskab til Livets forskellige Forhold for at kunne komme gennem de Skær ind i denne Havn. Se De, mine Herrer, det er ganske vist let at staa fast, naar man ikke fristes, men Forholdene ere saaledes, at de Folk, som, efter hvad der her er Tale om, skulle nyde godt af Alderdomsforsørgelsen, den største Del af dem vel at mærke, have uhyre let ved paa en eller anden Maade at støde imod, at komme i Konflikt med de bestaaende Love, i det hele at komme i en saadan Stilling, at de ikke ere i Stand til at opfylde de Betingelser, som fordres for overhovedet at komme i Betragtning. Der vil være en Masse omkring i Landet, som ikke vil kunne komme i Betragtning, fordi de paa en eller anden Maade ere komne til at støde imod og have overtraadt